

Er anordningen om børnekonfirmand- undervisning tidssvarende?

Af Anita Obeling Kring, kateketisk medarbejder i Holbæk Provsti og sognepræst i Tveje Merløse

I 2024 er det 10 år siden, vi fik den nuværende anordning for børnekonfirmandundervisning – og den første, hvor det påhviler menighedsrådet, at alle børn får et tilbud om at deltage i børnekonfirmandundervisning – og allerede inden anordningen blev godkendt, var den blevet overhalet indenom af kommunal- og skolereformen.

I 2018-19 foretog FUV i samarbejde med CUR en undersøgelse af, hvordan det stod til med disse børnekonfirmander, og hvad vi kan gøre fremadrettet for at gøre det bedre. Undersøgelsen udkom i 2021 samtidig med, at vi stod midt i corona-årene, der satte en stop-

per for selv samme undervisning i en periode – eller i hvert fald tvang os til at tænke kreativt. Men hvordan ser det ud nu?

Er det tid til at revidere anordningen, eller skal vi revidere vores egen tilgang til minikonfirmanderne?

I forsøget på at finde svar på det spørgsmål har jeg talt med Stinna Ahrenst, der er religionspædagogisk konsulent i Roskilde Stift, og Annette Molin Brautsch, der er religionspædagogisk konsulent i Københavns Stift.

»Minikonfirmander er et menighedsopbyggende arbejde.«

Var det en fejl at gøre minikonfirmandordningen lovpligtig?

Nej. Det er godt, at vi møder børnene mindst to gange i løbet af deres skoletid, og det er godt, at vi er forpligtet på at tilbyde det. Minikonfirmander er et menighedsopbyggende arbejde.

Det er vigtigt, at vi tager børns åndelige dannelse seriøst især i en tid med traditions- tab og kirkeligt dannelsestab, og at vi får vist, at kirken kan være et helle i hverdagen.

Men kan anordningens krav om forlø- bets afvikling (fx timetal) ikke spænde ben for afviklingen lokalt?

Fordelen ved anordningen er, at man kan løse opgaven sammen med andre fx på tværs af sogne. Men det er nødvendigt, at sognene sætter penge af til opgaven. Så der kan findes lokale løsninger, der tilgodeser kravene.

Hvordan ser det ud med minikonfir- mandundervisningen efter coronatidens nedlukninger?

Vi kan fornemme, at børnefamilierne er lidt mere forsigtige med, hvad de bruger deres tid på nu, og minikonfirmandundervisningen taber momentum, så vi har en klar kommunikationsopgave, fx kan man lave små videoer med tidligere minikonfirmander, for de kommer ikke af sig selv.

Hvis man skrev anordningen i dag, hvilke ting kunne I så ønske kom med?

Det er vigtigt at fastholde forløbskarakteren, som det kan lade sig gøre lokalt. Samtidig er det også vigtigt at styrke specialområdet.

Vi kunne godt ønske os, at opgaven bliver lagt ind i præstens arbejdsopgaver, så der fra præstens side er en større forpligtethed på at være til stede, og vi kunne arbejde mere med kvaliteten af undervisningen.

Det ville være en fordel for børnearbej- det med en udvidelse af NY PRÆST, så både minikonfirmander og børnegudstjenester kom med i det obligatoriske forløb. Præster er ikke uddannet i pædagogik eller til at udvælge det bedste stof til målgruppen, så her ville yderligere kvalificering være gavnligt.

»Det meningsfulde arbejde er også at se sammenhængene i sit arbejde!«

Efter minikonfirmanderne er der bl.a. kommet både babysalmesang og tum- lingsang til i mange kirker. Har vi i folkekirken fået så mange bolde i luften, at der ikke længere er hænder nok til at gribe dem?

Lad os slå fast, at arbejdet med børn er kræ- vende, og det er også derfor, det er vigtigt, at der er sat penge af, så præsten ikke står alene med arbejdet. Samtidig kan det være en fordel i højere grad at sammentænke det, der sker i sognet og skabe gennemgående temaer på tværs af opgaver og aldersgrupper.

Det meningsfulde arbejde er også at se sammenhængene i sit arbejde!

Også Lars Nymark Heilesen, der er lektor i religionspædagogik ved Folkekirkens Uddan- nelses- og Videnscenter (FUV), følger udviklin- gen og tendenserne indenfor minikonfirmand- arbejdet.

Lars mener, at anordningen ikke har givet børnekonfirmandundervisningen det løft, man forestillede sig, bl.a. fordi folkeskoleloven, der kom samme år, ændrede vilkårene for børnekonfirmandundervisningen. Især er han ked af, at børnekonfirmandundervisningen er lagt ind under det klassiske dåbsoplæ- ringsformål, som konfirmationsforberedelsen også er en del af. Anordningens formulering giver ikke nogen åbning i forhold til at af- vikle minikonfirmandundervisningen som et skole-kirke-samarbejde »inden for skoleti- den«, der hvilket ellers har vist sig at være en konstruktiv vej i forhold til de udfordringer skolereformen har medført. Og når det gæl- der konfirmander i specialklasser/-skoler er skole-kirke-samarbejde omkring børnekonfir- mandundervisning tilmed eneste farbare vej.

»I praksis er børnekonfirmandundervisning altså ikke kirkelig dåbsundervisning i klassisk forstand, men en kulturelt åben, elementær indføring i »kirken i praksis«.«

Desuden understreger Lars, at de børn, der deltager i minikonfirmandundervisning allerede i 2014 og fortsat siden har bestået af en langt bredere gruppe end dem, der er døbt eller er på vej til dåb.

I praksis er børnekonfirmandundervisning altså ikke kirkelig dåbsundervisning i klassisk forstand, men en kulturelt åben, elementær indføring i »kirken i praksis«.

Grundlæggende står tilbage, at det er vigtigt, at vi i folkekirken har kontakt til aldersgruppen, men der kunne være behov for samtaler både i sogne, provstier og stifter om, hvordan vi bedst løser opgaven med de udfordringer, der er både i forhold til de enkelte målgrupper fx specialklasserne og de lange skoledage for de almindelige klasser og i forhold til de ressourcer, der er i de enkelte sogne/provstier/stifter, fx økonomi og personale.